

LJETO U PORTUGALU, JESEN U LITVI

Autorica: Dorotea Lošić

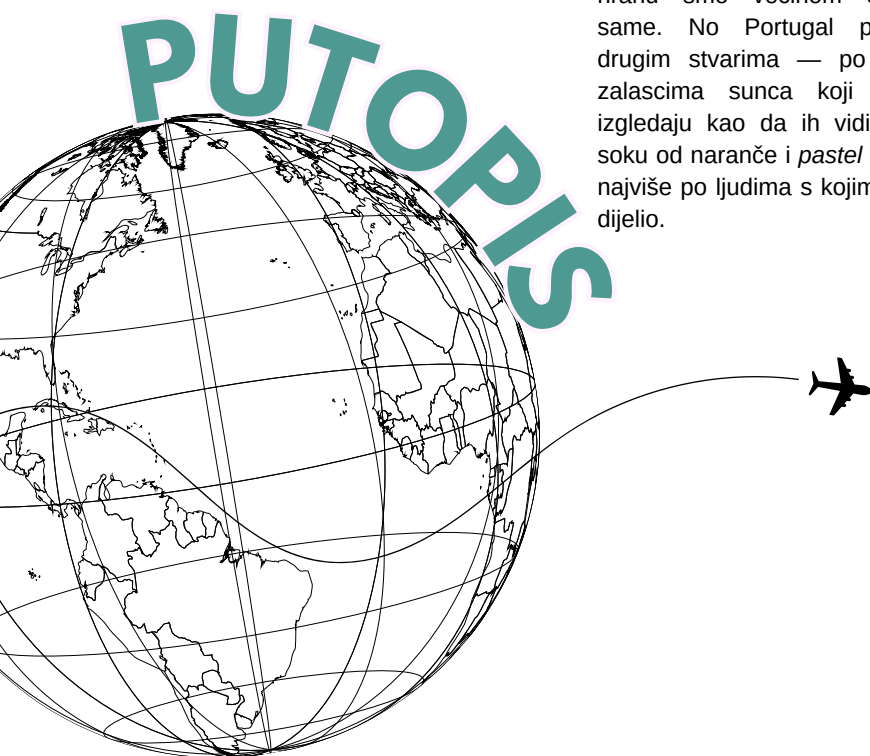
studentica Medicinskog fakulteta Osijek, studij Medicine

Negdje između predavanja, vježbi i svakodnevnog hvatanja koraka sa studijem, javila mi se želja za nečim drugačijim — za putovanjem, novim iskustvima i pogledom na medicinu izvan onoga na što sam navikla. Zato sam se odlučila na studentske razmjene. Tijekom studija otišla sam na dvije — jednu u Portugal, a drugu u Litvu. Ono što nisam očekivala je koliko će se ta dva iskustva razlikovati, a koliko će svako od njih na svoj način ostaviti trag.

Portugal

U Bragu sam otišla u kolovozu s prijateljicom i to je bila razmjena koju sam ciljano htjela. Već sama činjenica da ideš s nekim koga poznaješ mijenja cijelo iskustvo — od prvog dana imaš osjećaj sigurnosti, nekoga s kim dijeliš sve nove situacije, dojmove i male svakodnevne trenutke.

Bila sam na odjelu kirurgije, gdje komunikacija na engleskom nije uvijek bila jednostavna, a rad sa studentima nije bio posebno strukturiran. Klinički dio razmjene nije bio ono što je najviše obilježilo to iskustvo — ali zato je sve ostalo bilo. Portugal je bio pun ljudi. Studenti iz cijelog svijeta, različiti jezici, navike i priče — i nekako se sve to vrlo brzo spoji. Dani su spontano prolazili iz jednog druženja u drugo: zajednički ručkovi, kave koje traju satima, večeri koje se produže bez plana. Nisu to bila samo upoznavanja „usput“, nego stvarna povezivanja kroz male, svakodnevne stvari. Putovali smo zajedno, obilazili druge gradove, ali ono što mi je najviše ostalo u sjećanju upravo su ti trenuci između — osjećaj da si dio neke male, privremene zajednice u kojoj se svi razumiju, iako dolaze iz potpuno različitih dijelova svijeta. Smještaj u studentskom domu bio je skroman, a hranu smo većinom organizirale same. No Portugal pamtim po drugim stvarima — po najljepšim zalascima sunca koji svaki put izgledaju kao da ih vidiš prvi put, soku od naranče i *pastel de nata*, ali najviše po ljudima s kojima si sve to dijelio.

studentske aktivnosti

Litva

Dvije godine kasnije, u rujnu, otišla sam u Kaunas — ovaj put sama. To je od početka promijenilo sve. Nemaš nekoga „svog“ uz sebe od prvog dana, nemaš s kim odmah podijeliti dojmove i sve moraš proći sam. U početku je to neobično, ali vrlo brzo postane prirodno. Litva nije bila moj prvi izbor. Uzela sam je na nacionalnom krugu, više kao jednu od dostupnih opcija nego kao nešto što sam posebno željela. I baš zato me iznenadila. Rujan je bio miran — bez socijalnog programa i bez drugih studenata na razmjeni. Ono što bi u Portugalu bio nedostatak, ovdje je postalo prednost. Imala sam vrijeme za sebe. Na odjelu ginekologije je iskustvo bilo potpuno drugačije nego u Portugalu. Osoblje je govorilo odličan engleski, bilo je otvoreno i zainteresirano za rad sa studentima. Prvi put sam imala osjećaj da nisam samo promatrač, nego netko koga stvarno žele uključiti u rad. Bolnica je bila uređena i organizirana, a svakodnevni ručak uključen — mala stvar koja ti u praksi jako olakša dan. Litva me zatekla u najboljem smislu. Bez velikih očekivanja, a na kraju mi je dala ono što nisam ni znala da mi treba — mirniji tempo, više vremena za sebe i gradove u kojima je priroda stvarno dio svakodnevice. I, usput, jednu od najboljih juha od cikle koje sam probala. Da nije bilo razmjene, vjerojatno nikad ne bih otišla tamo — i baš zato mi je ostala u sjećanju.

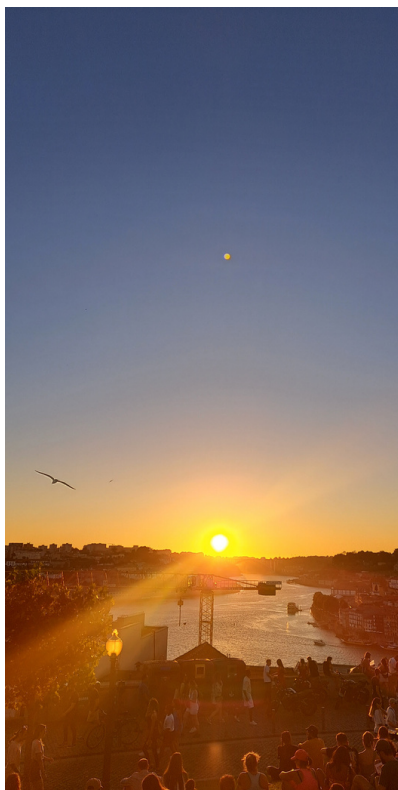
studentske aktivnosti

Vrijeme razmjene čini razliku

Jedna stvar koju bih izdvojila kao važnu je mjesec u kojem ideš na razmjenu. Ljetni mjeseci znače više ljudi, više događanja i stalnu dinamiku. Rujan je mirniji, s manje studenata i manje organiziranih aktivnosti. Nije pitanje što je bolje — nego što ti u tom trenutku treba.

Organizacija i troškovi

Obje razmjene su me na kraju koštale oko tisuću eura — uključujući donaciju fakultetu, avionske karte i život tamo. Razlika je bila u organizaciji: u Portugalu smo se većinom snalazile same, dok je u Litvi sve bilo bolje posloženo, uključujući i dnevne obroke. Iz Litve nisam išla direktno kući — bez direktnog leta produžila sam putovanje do Stockholma, što se pokazalo kao savršen završetak cijelog iskustva.

Dvije razmjene, dvije lekcije

Portugal mi je dao ljude — energiju, povezanost i osjećaj da si dio nečega većeg. Litva mi je dala prostor — mir, vrijeme za sebe i drugačiji pogled na svakodnevicu.

Svaka razmjena vrijedi

Ako razmišljaš o odlasku, ali se ne možeš odlučiti, možda jer destinacija ne zvuči dovoljno zanimljivo, ili jer ne znaš hoćeš li se snaći sam — znam taj osjećaj. Nijedna od mojih dviju razmjena nije bila savršena na papiru. A opet, obje su bile točno ono što mi je trebalo u tom trenutku, na toj godini studija, u toj fazi života. Vidiš kako medicina funkcionira negdje drugdje, upoznaš ljude koji rade isti posao s potpuno drugačijim pretpostavkama i shvatiš da je tvoj dosadašnji pogled bio samo jedan od mnogih mogućih. Obje su me podsjetile zašto je ovo više od studija, a sigurna sam da ni ti nećeš pogriješiti, bez obzira koju razmjenu odabereš. Svaka te na neki način promijeni, obogati i oblikuje u boljeg budućeg liječnika, a to je nešto što ne možeš naučiti ni iz jednog udžbenika.

